

Sygn. akt **III AUa 1521/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Dorota Goss-Kokot

Sędziowie: SSA Ewa Cyran

SSA Iwona Niewiadowska-Patzer (spr.)

Protokolant: insp.ds.biurowości Krystyna Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2016 r. w Poznaniu

sprawy **S. G.**

przeciwko (...) **Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w P. P. Terenowa w P.**

o prawo do emerytury rolniczej

na skutek apelacji S. G.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 9 kwietnia 2015 r. sygn. akt VIII U 10027/14

oddala apelację.

SSA Iwona Niewiadowska-Patzer	SSA Dorota Goss-Kokot	SSA Ewa Cyran
-------------------------------	-----------------------	---------------

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 października 2014 r. (...) Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowa w P., na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1403 ze zm.), po rozpoznaniu wniosku złożonego dnia 1 października 2014 r., odmówił S. G. prawa do emerytury rolniczej.

S. G. złożył odwołanie od powyższej decyzji. W uzasadnieniu wskazał, że przed złożeniem wniosku o emeryturę konsultował się w placówce organu rentowego odnośnie do warunków, jakie należy spełnić i stosownie do uzyskanych wskazówek wyzbył się gospodarstwa rolnego. Podkreślił również, że od początku jego zabiegów o emeryturę, urzędniczka udzielająca mu wskazówek знаła jego wiek.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przytaczając argumentację prawną i faktyczną zaprezentowaną w zaskarżonej decyzji

Wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2015r. Sąd Okręgowy w Poznaniu oddalił

odwołanie.

W uzasadnieniu wyroku Sąd powołał się na następujące ustalenia:

Odwołujący urodził się dnia (...) i podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres ponad 30 lat. Odwołujący zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej.

Latem 2014 r. odwołujący udał się do P. Terenowej organu rentowego w P. celem zweryfikowania możliwości ubiegania się o emeryturę rolniczą. Obsługująca odwołującego urzędniczka D. K. wskazała mu na konieczność spełnienia przesłanek w postaci wieku ((...) lat), stażu ubezpieczeniowego (30 lat – spełnienie tej przesłanki zweryfikowano od ręki telefonicznie w odpowiedniej komórce) oraz zaprzestania prowadzenia działalności rolniczej. Na skutek tych wskazówek odwołujący „przepisał” swoje gospodarstwo rolne na syna, zaprzestając prowadzenia działalności rolniczej.

W rozmowie odwołującego z D. K. pojawiła się również kwestia spełnienia przesłanki wieku do końca 2017 r. Uzasadnieniem dla omawiania tej ostatniej kwestii było to, że regulacja odnośnie do tzw. wcześniejszej emerytury rolniczej, o którą ubiega się odwołujący będzie obowiązywała do końca 2017 r. (tj. do tego czasu należy spełnić wymóg wieku – (...) lat), zaś odwołujący spełni ten warunek w listopadzie 2017 r., czyli pod sam koniec obowiązywania regulacji.

Na skutek otrzymanych informacji, odwołujący w dniu 1 października 2014 r. złożył wniosek o emeryturę, przy czym wypełniał go przy wsparciu D. K..

Sąd uznał za wiarygodne w całości dokumenty zawarte w aktach pozwanego organu rentowego, albowiem zostały one sporządzone przez kompetentne organy, w zakresie przyznanych im upoważnień i w przepisanej formie.

Ocena wiarygodności zeznań świadka D. K. i odwołującego, zdaniem Sądu, nasuwa trudności. Rozbieżności w relacjach świadka- pracownika pozwanej oraz odwołującego, nie da się dzisiaj rozwikłać. Być może zresztą było tak, że odwołujący opacznie zrozumiał to, co mówiła D. K. (która być może, niepotrzebnie i myląc dla odwołującego, powiedziała, że ważne jest, by przesłanka wieku była spełniona do końca 2017 r., co w przypadku odwołującego i tak w sposób oczywisty miało miejsce).

Sąd wskazał na podstawę prawną rozstrzygnięcia czyli art. 19 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

W świetle przywołanych przepisów uznał, że odwołujący nie spełnia warunków do przyznania emerytury rolniczej zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy – nie osiągnął bowiem wieku (...) lat. Wiek ten osiągnie dopiero dnia (...) r.

Oceny prawnej rozpatrywanej sprawy nie może zmienić ustalenie, że na etapie kompletowania wniosku urzędniczka organu rentowego udzieliła odwołującego wadliwego pouczenia, ani tym bardziej opaczne zrozumienie przez odwołującego pouczenia niewadliwego – przy czym rozstrzygnięcie, który z tym przypadków miał miejsce jest obecnie zgoła niemożliwe, wobec sprzeczności relacji odwołującego i świadka.

Mając na względzie powyższe ustalenia faktyczne i rozważania prawne, Sąd Okręgowy uznał, że decyzja organu rentowego odmawiająca przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury odpowiada prawu i na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 1.p.c. oddalił odwołanie.

Od powyższego wyroku apelację złożył ubezpieczony zarzucając, że nieprawidłowo został ustalony stan faktyczny. Apelujący podkreślił, że na skutek działań KRUS-u pozbył się gospodarstwa rolnego.

Apelujący domaga się uchylenia zaskarżonego wyroku.

Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przytoczonym przez Sąd I instancji przepisem art. 19 ust.2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U.2015.704) „emerytura rolnicza przysługuje także ubezpieczonemu rolnikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek (...) 60 lat, jeśli jest mężczyzną;
- 2) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres co najmniej 30 lat;
- 3) zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej.

2a. Przepis ust. 2 stosuje się do rolnika, który do dnia 31 grudnia 2017 r. spełnił warunki, o których mowa w ust. 2”.

W rozpoznawanej sprawie bezsporne jest, że odwołujący nie spełnia warunku wieku, albowiem (...) lat osiągnie (...)

Wobec nie spełnienia wszystkich przesłanek do pobierania emerytury przez S. G. w dacie złożenia wniosku o emeryturę zaskarżoną decyzję należy uznać za trafną.

Zarzuty apelującego ograniczają się do wykazywania, że został wprowadzony w błąd przez pracownika Kasy, w następstwie czego dokonał przekazania gospodarstwa rolnego na syna, a tym samym pozbawił się źródła dochodów.

Sąd Okręgowy co prawda starał się wyjaśnić okoliczności towarzyszące składaniu wniosku przez odwołującego, jednakże ustalenia te nie mogły mieć wpływu na przyznanie prawa do świadczenia wobec nie spełnienia koniecznych warunków.

Należy bowiem podkreślić, że odwołujący nie kwestionuje faktu, że aktualnie nie spełnia warunków do przyznania emerytury w obniżonym wieku, określonych w przywołanym art.19 ust. 2a ustawy.

Zgodnie zaś z art.19 ust.1b pkt 25 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych po 30 września 1953 wynosi 67 lat.

Sąd Apelacyjny podziela pogląd Sądu I instancji, iż na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy nie ma wpływu ewentualne nieprawidłowe bądź nieprecyzyjne pouczenie wnioskodawcy co do warunków przyznania emerytury, w sytuacji nie spełnienia koniecznych przesłanek do przyznania świadczenia.

W tym miejscu należy wskazać na utrwalone orzecznictwo sądów, w tym Sądu Najwyższego, iż podstawę przyznania świadczeń z ubezpieczenia społecznego mogą stanowić tylko przepisy prawa, a nie zasady współżycia społecznego (por. wyrok Sadu Najwyższego z dnia 12 marca 1997r. II UKN 37/97, wyrok SN z 19 czerwca 1986r. II URN 96/86) .

Do złagodzenia rygorów prawa ubezpieczeń społecznych nie stosuje się art. 5 k.c., bo przepisy prawa ubezpieczeń społecznych mają charakter przepisów prawa publicznego.

Mając zatem na uwadze, nie kwestionowany przez odwołującego fakt, że nie spełnia warunków do otrzymania emerytury w obniżonym wieku z uwagi na brak wieku (60 lat) zarówno wyrok Sądu I instancji jak i zaskarżoną decyzję należy uznać za prawidłowe.

Z tych też powodów, skoro apelacja nie zawiera podstaw do jej uwzględnienia, z mocy art.385 k.p.c. podlega oddaleniu.

SSA Iwona Niewiadowska-Patzer	SSA Dorota Goss-Kokot	SSA Ewa Cyran
-------------------------------	-----------------------	---------------